

תת"ע 6055/12/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד עליאן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6055-12-20 מדינת ישראל נ' עליאן
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד עליאן

הנאשם

הכרעת דין

1. על פי כתוב האישום ביום 12.11.2020 בשעה 19:55 נаг הנאשם ברכב נושא לוחית רישוי 3840262 בכביש 3755 (מחסום עין יעל), בקהלות ראש, בקר שביצע פנית פרסה על קו הפרדה רצוף - ביצוע פניה שמאליה נוספת על קו הפרדה רצוף, ובניגוד להוראת שוטר. לנאשם מיוחסת עבירה בגין סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.
2. הנאשם כפר בביצוען של העבירות, ומסר כי אין זו הפעם הראשונה בו הוא נתקל בשוטר, ובכל הפעם, כך לדבריו, הוא מקבל ממנו דוח.
3. במסגרת פרשת תביעה העיד פקד מוטימן, המשרת משך 24 שנים במשטרת ישראל באגף התנוועה של מחוז ש"י. (להלן: "השוטר"). השוטר ערך דוח פנימי לרישום עבירה תעבורה סומן **ת/1**, וכן ערך שרטוט סומן **ת/2**.
4. השוטר מסר עדותו, כי עמד עם רכבו ראשון ברמזור אדום, על רחוב יצחק מודיעין מכיוון טדי לעין יעל. במקום בו עמד (פניה שמאליה לכיוון עין יעל), השתרך פקק ארוך לכיוון בו נסע, כאשר בכל פעם עוברים את הרמזור בין 3-4 כלי רכב. השוטר הוסיף, כי עמד במקום 5-6 מופעי רמזור עד אשר חזה את הצומת.
5. בנאשם הבחן מגיע מכיוון מודיעין, פונה ימינה לרחוב אגדת הספורט, ממשיך ישר ומבצע פרסה על קו הפרדה רצוף, נכנס לצומת כאשר מופע הרמזור יrok בכיוונו וממשיך ישר. השוטר הבחן בחלק מהසפות 402-403-404-405 של העוטף ובקש מהם לעזור את הרכב, עלפי סוג והנסיבות האמצעיות אותן זיהה. השוטר ציין, כי לאחר מספר דקודות הגיע למיחסום עין יעל, כשהרכבו של הנאשם נעצר עוד קודם לכך על ידי שוטרת שהייתה במחסום.
6. השוטר הוסיף, כי הנאשם התלהם במקום וטען בפניו כי קיימת ביניהם היכרות מוקדמת, והוא אכן נזכר בקר. על פי המדבר היה באוטה עבירה, אולם הדגיש עדותו, כי אין ביניהם כל היכרות מעבר לכך.
7. בנוסף, העידה השוטרת מזרן מטטיאב - לוחמת מג"ב במעברים, בהתאם לדוח שערכה סומן **ת/3**.

8. השוטרת מסרה כי הتابקעה על ידי החמ"ל לעצור רכב מסחרי קטן מסווג פיאט שמספר האמצעי של לוחיות זהיהו הינו 402. השוטרת צינה, כי הרכב הגיע למקום והتابקע במקום, עד להגעת השוטר, אך הנאשם התנהג בהתלהמות- צעק, דיבר בגנות והסריט את המחסום והכוחות הפועלים בו, אף שנאמר לו כי אסור לו לפנות שמאלה לכיוון השטחים, לאחר רישום הדוח, יצא בחריקת בלמים שמאלה מהמחסום.

9. במסגרת פרשת הגנה מסר הנאשם כי ביצע את הפרסה על קו מקווקו ולא בקו רצוף כפי שנטען. הנאשם ציין, כי במקומות לא היה פKK כפי שטען השוטר, והוא נסע תחילה לכיוון אגדות הספורט, הגיע לכינסה לגן הטכנולוגי וביצע פרסה וחזר. על פיו ישנו עבודות במקומות, ועל האספלט אין כל סימון. הנאשם שב על טענתו, כי השוטר מתנצל לו וקיים ביןיהם היכרות קודמת. הנאשם גם כפר בכך שיצא מהמקום בחריקת בלמים או שביצע עבירה בשלב זה.

10. במסגרת חקירה נגדית אישר הנאשם כי ידע כי מדובר בשוטר (עמוד 7 שורה 5-4). הנאשם הוסיף, כי אף השוטרת טענה שכן אין בעלותו הרכב מסווג "פיאט" אלא רכב מסווג "פורד". עוד הוסיף, כי פנה למינה לא משומם הפקק ברמזו, אלא שכוכונתו היה להגיע לבצע משלווה במלחאה, אך הלקוח עמו שוחח באמצעות אוזניה- עדכן אותו בשלב זה כי הוא אינו במקומות, ועל כן ביצע את הפרסה, לכיוון הר גילה.

11. בסיכוןיה ביקשה המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירות שיוchosו לו. על פיה השוטר שלא היה במהלך משמרות- אלא עם בנו ואמו- הבחן בביצוע עבירה חמורה, והוא אף התעכבר במקומות לצורך רישום הדוח. נתון זה-CCR לדבירה- מחזק את עדותו ואミニות גרסתו. הוסיף, כי אף עדות השוטרת מחזקת את גרסתו של השוטר שכן על פי הדיווח שהתקבל, הרכב נשא לוחית זהיהו שמספר הטפות האמצעיות הינו "402". עוד נטען שהנ帀טיגט אינו כופר בכך שביצע עבירה ביטוח, ועל כן ביקשה להרשיע את הנאשם בעבירות שיוchosו לו וכן בעבירה נוספת של אי-ציותות להוראת שוטר.

12. בסיכוןיו ציין הנאשם כי השוטר הוא שחסם אותו במקומות ולא השוטרים שהוצבו במקומות, אלו, כך לדבריו, הגיעו רק לאחר מכן. נוכח מכלול טיעוני ביקש לזכותו מהעבירות המיוחסות לו.

13. לאחר סיום הדיון אפשר בית המשפט לנ帀טיגט להגיש סרטון מהאיור. סמן נ/1

14. דין ומסקנות:

15. לנ帀טיגט מיוחסת עבירה של נהיגה בקלות ראש, בהתאם לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, ובהתאם לעובדות המפורטות באישום, ביצע הנאשם מספר עבירות מעת שהבחן בו השוטר והורה לעצרו, ואף לאחר מכן- בעת שעוכב וכאשר עזב את המחסום. אלו כאמור, נכללו בהוראת חיקוק אחת.

16. סבורני, כי העובדות המתוארות באישום, מבססות את העבירה המיוחסת לנ帀טיגט, אף שביחס לחלקן הראשון של האירוע, וכי שיפורט להלן, קיימים קושי לקבוע ברמה הנדרשת, כי הנאשם אכן ביצע פנית פרסה על קו הפרדה רצוף. על אף זאת, ובהתאם לראיות שהובאו בפניו באשר לחלקן השני של האירוע (מעת עצירת הרכב במקומות ועד לעזיבת הנאשם את המקום), ניתן לקבוע כי הנאשם ביצע עבירות של פניה שמאלה על קו הפרדה, בניגוד להוראת שוטר. אלו נכללו בעבירות סל- של נהיגה בקלות ראש, כאמור לעיל.

17. מן הכלל אל הפרט:

עמוד 2

18. תחילת יש לציין, כי בחרתי לאמץ את עדותו של השוטר, זאת בגין הטעות הנאהם שלא הותירה רושם אמין. לטעמי, עדותו של השוטר מתחייבת באופן המדיוק את השתלשות האירוע - אך שבמקרים היה פיקק לכלי הרכב שפנו שמאליה לכיוון עין יעל, לכך שהשוטר המתין 5-6 מופע רמזור עד שחזה את הצומת, וכך שהבחן בנאהם פונה ימינה לכיוון אגודות הספורט ומבצע פרסה כדי לחסוך את זמן העמידה בטור שהשתרך ברמזור.

19. הנאהם כאמור אינו כופר בכך שביצע פרסה, ואת היכרתו את השוטר, ועל כן לסוג הרכב - כפי שטען- אין רלבנטיות. במאמר מסווג אצין, כי מדובר ברכב מסחרי קטן- תיאור הדומה לרכב מסווג פיאט מסחרי - כפי שרשמה השוטרת, אך גם מסווג פורד "connect" המצוי בבעלות הנאהם. בכל מקרה, אין חולק כי הספרות האמצעיות שמצוינו על ידי שני השוטרים "402" שייכות לרכב המצוי בחזקת הנאהם.

20. הנאהם גם מצין כי קיימת ביןו לבין השוטר היכרות, והשוטר אף זיהה אותו - ועל כן עצר אותו. נתונים אלו מבסיסים מסקנה ברורה, כי הרכב שזויה על ידי השוטר מבצע את הפרסה ונעצר במחסום, הוא הרכבו של הנאהם.

21. על אף זאת, קיים קושי ביחס אחריות לנאהם בכלל הנוגע לחלק זה של האירוע, לכך שביצע פרסה על קו הפרדה רצוף, שכן בפניו לא הונחה תשתיית ראייתית מספקת להוכחת הנטען, בלבד מעודתו של השוטר. מעבר לכפירת הנאהם בכך, הרי שהשוטר עמד ברמזור (בצד הרחוק) למקום בו פנה הנאהם ימינה לכיוון מלחה, ובמרחק גדול מהמקום בו לדבורי ביצע הנאהם פרסה. בהתאם לת/1 קו הפרדה נמשך מהצומת למרחק של כ-50 מטר, אלא שבהתאם לעדות הנאהם שלא נסתירה, הוא ביצע את הפרסה מעבר למרחק זה- כ-100 עד 200 מטרים מהצומת. (עמוד 6 שורות 17-18).

22. שונים הם פני הדברים - בכלל הנוגע לשלב השני באירוע, מעת שהרכב נעצר במחסום ועד עדיבתו את המקום.

23. סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, קובע:

24. "נווה רכב בדרך בקלות ראש, או בשלנות, או ב מהירות שיש בה בנסיבות המקרא סכנה לציבור, אף אם היא פחותה מן המהירות המקסימלית שנקבעה".

25. בהתאם לעדות השוטר לאחר רישום הדוח, ואף שנאמר לנאהם כי אסורה הפניה שמאליה לכיוון הוואלגה, הוא התעלם מכך, נסע בפראות שמאליה תוך חציית שטח הפרדה שצוין על פני הכביש. חיזוק לדבריו השוטר מצוי בעדותה של השוטרת במחסום שמצוינת כי הנאהם פנה שמאליה בגין ההוראות, בחריקת בלמים, ועל אף שבמקום קו לבן. על פייה "לא שם עליינו ונסע". עדותם של אלו לא נסתירה על ידו, והן כאמור מחזיקות זו את זו.

26. באופן נהיגתו של הנאהם כפי שתואר על ידי שני השוטרים במקום, דבר שנעשה נגד עיניהם ממש- בחריקת בלמים, בפראות, תוך חציית שטח הפרדה שמצוין על פני הכביש, הינו מעשה חמור המסכן את בטחון משתמשי הדרך, ובבסיס היטב את העבירה שיוחסה לנאהם. השוטר אף הוסיף, כי נוכחות התנהלותו של הנאהם מתחילת ובמחסום עצמו, לא ראה טעם לצאת אחריו פעם נוספת ולעכובו.

27. הנאהם כאמור פעל גם בגין ההוראת השוטר, שהורה לו שלא לפנות שמאליה, תוך שהוא מתorris ומבצע עבירה חמורה של חציית קו הפרדה לנגד עיני השוטרים. על אף זאת, ובנסיבות בהן כלל האירוע כולל בעבירה נסpta, של אי ציותニア ניתנה לכך התייחסות בחלק העובדתי שבכתב האישום, לא מצאתי מקום להרשיעו בעבירה נוספת, של אי ציותニア

להוראת שוטר, כפי שהתבקש הדבר בסיכון המאשימה.

28. הנאם כאמור לא חלק כי נהג ברכב ללא ביטוח. על פיו "היה מצב קורונה ואין לי כספ'" (עמוד 6 שורות 24-23). להתרשםותי, עניין זה עמד בבסיס סירובו של הנאם להציג את מסמכו בפני השוטר, ולא משומם טעם אחר. כפי שציינתי לעיל, הנאם אינו חולק כי ידוע כי המדבר בשוטר, נתן זה נלמד גם מהסרטון שהוגש, ועל כן עם הצגת תעודת המינוי חייב היה הנאם להציג בפניו את כל המסמכים בהם ביקש השוטר לעין.

29. אוסיף, כי עינמי בסרטון שהוצע לעוני במהלך הדיון, והוגש לאחר מכן, אך אין בו כדי לשנות מקביעתו. מהסרטון ניתן להבחן כי השוטר מזדהה בפני הנאם באמצעות תעודת מינוי, ומבצע את עבודתו כפי שנדרש ממנו. בהמשך מתפתח דיון ודברים ביןו לבין הנאם, כאשר הנאם הוא זה שמטליהם ומטייח בשוטר טענות בדבר התנצלות מצדיו. השוטר מוסר לנאם כי נוצר כיוון שביצע עבירה של ח齊ית קו הפרדה (החלק הראשון), ובהמשך נגש למיחסום עצמו (בסמוך לשוטרת), לצורך רישום הדוח. הסרטון אינו מתעד כאמור את האירוע כולו, ולא את החלק האחרון של האירוע, עת עזב את המקום- לאחר רישום הדוח.

30. נוכח האמור לעיל, ומשום אופן התרשימים מעדיות התביעה, החלטתי להרשיע את הנאם בעבירה של נהיגה בקלות ראש. בהעדר מחלוקת בדבר ביצוע העבירה נוספת, אני מרשים גם בעבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח.

ניתנה היום, י' تمוז תשפ"א, 20 יוני 2021, במעמד הצדדים